

Adventi hagyományok a német nyelvű országokban

Célnyelvi civilizáció óráinkon volt alkalmunk összehasonlítani a magyar és a német területek hasonló, illetve eltérő hagyományait. Rájöttünk: nagyon sok szokás a német nyelvterületekről került Európa más részeibe, így hazánkba is.

Az adventi és karácsonyi dalokból, zeneművekből összeállított koncertsorozatok a várakozás időszakának elmaradhatatlan részei. Helyszínül többnyire a templomok szolgálnak, de a szabadban tartott zenélések és éneklések hangulata a hideg ellenére is sok hallgatót és béméskodót vonz a nagyobb terekre. Nekünk is ismerős, ugye?

Az adventi vasárnapokon gyakran szerveznek a családokban és egyházi vagy világi körökben adventi délutánokat. Finom aprósütemények (Plätzchen), kávé, tea vagy puncs fogyasztása mellett hangulatos beszélgetésekkel múlatják az időt. Gyakran kulturális programokkal is színesítik a rendezvényt: versekkel, dalokkal, kis jelenetekkel kedveskednek a résztvevők egymásnak.

Az adventi koszorú állítása a meghitt várakozás egyik legszebb és egyben a legfiatalabb szokása is.

Egy régi pogány szokás szerint, hogy megvédjék magukat az emberek a tél gonosz démonaitól, már ősidők óta vittek zöld ágakat (fenyő, boróka, fagyöngy) a házakba. Az első adventi koszorút egy hamburgi evangélikus lelkész, Johann Heinrich Wichern készítette 1860-ban az általa alapított árvaház gyerekei számára. A kör alakú abroncsos "csillárt" fenyőágakkal és 24

gyertyával díszítette fel. Minden nap eggyel több gyertyát gyújtottak meg a koszorún, hogy a növekvő fénnel érzékeltessék a Megváltó születésének közelségét.

Az első négygyertyás koszorú 1925-ben jelent meg egy kölni katolikus templomban, majd tíz évvel később már a családok szobáit is ékesítették az egyházak által megszentelt változatok. A gyertyákat advent vasárnaponként gyújtják meg, minden vasárnap eggyel többet. A hagyománytisztelőknél a koszorún lévő gyertyák, szalagok színe három lila és egy rózsaszín. A rózsaszínű gyertyát advent harmadik vasárnapján, örömvasárnap gyújtják meg, emlékeztetve a hívőket arra, hogy karácsony csodája már közel van. Erre a napra a böjtöt is felfüggesztik, e nap ünnepnek számít.

Egy másik igen népszerű koszorúszín a piros arannyal. A piros az életet, az arany a fényt jelképezi. A koszorú zöld színe a termés, a kör alak az örökkévalóság jelképe.

A gyerekek számára az adventi várakozás ma már elképzelhetetlen az adventi naptár nélkül. A mai formában használatos kalendárium egy müncheni édesanya találmánya. Kisfia, Gerhard számára készítette az elsőt, hogy gyermeke mindennap tudhassa, hányat kell még aludnia karácsonyig. Egy kartonlapra 24 kis csomagocskát rajzolt, ezekre pedig egy-egy süteményt varrt. Ebből december elsejétől kezdve minden napra jutott a kicsinek egy sütemény a várva-várt ünnepig.

Mikor a fiú megnőtt, édesanyja ötletéből vállalkozást indított. Ez az első, akkor még ablaktalan naptár a 20. század első évtizedében hagyta el a nyomdát. Két lapból állt: az egyik színes

képeket, a másik versikéket tartalmazott, erre kellett aztán a kivágott képeket ragasztani. A nyitható ablakú naptár 1920-ban, míg a csokoládéval töltött 1958-ban jelent meg a piacon. A boltokban árult kalendáriumok mellett nagyon népszerűek a saját készítésűek is. Különböző formájú, színű és anyagú apró kis zsákocskákba, zsebekbe, dobozokba, házikókba, borítékokba kerülnek a napi kis ajándékok: cukorkák, csokik, mogyorófélék, matricák, puzzlek. Gyakran tartalmaznak a kis csomagok karácsonyi hangulatú olvasnivalót is: bibliai idézeteket, vers- és dalszövegeket, meséket, igaz történeteket.

Rabb Noémi 6.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola